

ПИСМО ОТЪ МАКЕДОНИЯ

Мили деца, и мене ми е мъчно, че се раздѣлихъ тъй неслучливо съ васъ, но това сторихъ, защото трѣбваше да отида да уча децата на освободенитѣ отъ робство българи въ Македония. И колкото вамъ е мъчно, че не съмъ при васъ, толкова тѣ се радватъ, че нашата държава ме е пратила да ги науча на български.

Питате: къде се намира селото, въ което учителствувамъ, какво е то и какви сж хората.

Селцето е малко и е разположено на юго-източния край на равното като тепсия Битолско море, което е дълго около 50 км. и широко 15—20 км. По срѣдата на полето, по цѣлата му дължина, протича рѣка Черна. Тя нѣма постоянно корито, а често го мѣни и залива грамадно пространство най-плодородна земя отъ сърдцето на полето. Отъ разливането на сжщата рѣка се е образувало безкрайно блато, което е обрасло съ буйна трѣста и други водни растения. Лѣте водитѣ му полупресъхвватъ. Голѣмо количество риба остава на сухо, селянитѣ я събиратъ съ ржце и пълнятъ цѣли кошове.

Есень и зиме блатото се изпълва отново, и водата му стига до самото селце. Рибари и логци каратъ съ пржти плоскодѣлни лодки, ловятъ риба и биятъ диви гжски и патици. Ноще надъ блатото постоянно се чуватъ крѣсливи гласове на множеството му пернати обитатели.

Селцето има около 20 кжщички, всички иззидани съ чимове и покрити съ трѣста, която селянитѣ взематъ даромъ отъ блатото. Повечето отъ тѣхъ иматъ болнавъ видъ, защото презъ лѣтото надъ блатото летѣли облаци комари и разнасяли страшна малария. Досегашнитѣ господари на тоя хубавъ край не направили нищо за оздравяването му. Сега нашата държава, казватъ, приготвила планъ за канализиране на рѣка Черна и за пресушаване на всички блата около нея. Съ това ще се изтрѣгнатъ отъ вонешитѣ води на блатата десетки хиляди декари отлична работна земя, и ще се избавятъ хиляди хора въ околнитѣ села отъ маларията, която ги измжчва и изтощава всѣко лѣто.

Селянитѣ се занимаватъ съ земедѣлие и овцевѣдство. Всѣки отъ тѣхъ има отъ 100 до 400 декара хубава работна земя. Засѣватъ я съ жито и нищо друго. Изъ полето нѣма никакви лозя, никакви зеленчукови градини, никакви овощни дръвчета. Пасищата сж безкрайно голѣми. По тѣхъ всѣки пжтъ се виждатъ голѣми стада овци. Хората отъ моето малко селце съ 20 кжщи иматъ общо надъ три хиляди овце.

Населението е простишко и неуго. Въ цѣлото село само 2—3 души знаятъ да четатъ и да пишатъ. Затова пжкъ младитѣ идватъ въ училище съ голѣмо желание. Дойдоха всички отъ 7 до 14 годишна възраст и постжпиха все въ първо отдѣление, защото ни-